

Diplomová práce

Jméno a příjmení: ...Bc. Jana Junková

Oponent:Dr. Vojtěch Eliáš

Posudek oponenta:

Předložená diplomová práce Bc. Jany Junkové *Křesťanská výchova dětí v předškolní věku* je přehledně a logicky rozdělena na tři celky a každý pak následně na tři kapitoly; práce má tedy celkem devět kapitol.

Po formální i obsahové stránce se jedná o velmi pečlivě vedenou práci, proto je potřeba následující připomínky chápat pouze jako drobnůstky, které kazí celkový dojem:

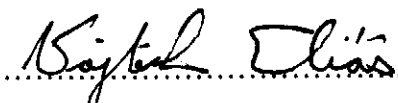
1. Není úplně obvyklé, aby v diplomové práci bylo motto, když tomu tak je, tak bych osobně na KTF UK očekával něco z Bible nebo církevních dokumentů.
2. V textu je mnoho slov vytištěno tučně: to je jistě vhodné pro lepší přehlednost při psaní, případně se osvědčuje při studiu, ale zde nadmíra používání působí zvláště – zvláště když v mnohých případech bych osobně zvýraznil pro sebe něco jiného.
3. Na str. 19 se vyskytuje výraz „prosociálnost“ – jedná se asi o vliv Rámcového vzdělávacího programu, kde se tento výraz také objevuje, ale nebylo by možné na teologické fakultě používat tradiční výraz „láska k bližnímu“?
4. Na str. 31 je první věta podkapitoly 3.4.3 dosti diskutabilní – je sice pravda, že ji pochopíme lépe v kontextu celého odstavce, ale jinak ono tvrzení není udržitelné.
5. Teologické tvrzení na str. 34, že „Kristus je centrem výchovy v předškolním věku“ zní sice hezky, ale není to pravda: Bůh Stvořitel naopak výchovu svěřuje člověku. Dokonce je běžné a vývojově i správně, že si Boha v tomto věku představuje dítě jako třeba rodiče (klidně oba) nebo jinou pro něj významnou osobu.
6. Je hezké, že na str. 36 jsou uváděny dvě definice výchovy, ale co z toho pro autorku vyplývá? Doplňují se? nebo si naopak odporují?
7. Poměrně často se v pedagogické a psychologické literatuře setkáváme s různými tvrzeními, které vady či postoje v dospělosti byly zapříčiněny již v dětství, ale je dosti obtížné závěry platící pro dospělé považovat jako „preventivní inspiraci“ práce s dětmi – to platí i pro kvalitní výzkum K. Frielingsdorfa (Falešné představy o Bohu), používaný autorkou od kap. 5.4.
8. V práci jsou časté odkazy na Bibli (to je dobře), v literatuře se uvádí, že byl používán ekumenický překlad podle vydání z roku 1993, proto je nutné pečlivě odlišovat přesnou citaci od autorských parafrází – nebo to bylo citováno podle citací v jiných knihách. Např.

str. 51 odkaz 155: text J 14,6 neobsahuje „...Pojď za mnou, dám ti život“, podobně i výraz „sluha“ jsem v žádném vydání nenašel (v citaci odkazu 157 „... už vás nenazývám sluhy, ale ...“).

9. Běžnou chybou v diplomových pracích jsou citace v citované knize – navíc, pokud se jedná o velmi známé citáty jako např. na str. 52 (odkaz 159), kde známý citát Louis-Marie Chauveta je uváděn jako citát z knihy Paul de Clerca, který však ve své knize poctivě Chauveta uvádí.
10. V celé práci prakticky postrádám jakoukoliv zmínku, že existují také církevní dokumenty, které se problematikou diplomové práce zabývají – např. pro kap. 7.3.3 existuje mj. dokument Kongregace pro náboženskou výchovu *Svědectví laika ve škole o víře* atd.
11. Nebezpečí tématu práce, které je velmi blízké (i emocionálně) pro autorku, že nebude udržena metodická přesnost a místo odborné práce bude vznikat jen soupis toho, *co se dělá nebo co by se dělat mělo*. To se objevuje např. na str. 66 u výčtu slavností: nemám nic proti uvedeným příkladům, ale jaký má zvláštní smysl pro křesťanskou výchovu dětí (to je téma práce) slavení uvedeného dne učitelů a proč je zcela opominuta možnost slavení národních světců, kteří by mohli být součástí celoročního programu nebo projekty školy.

Práci doporučuji k obhajobě, výše uvedené poznámky jsou napsány proto, abychom se k nim již nemuseli vracet a naopak se mohli věnovat otázkám spojeným s nedokončeným tématem kap. 8.4 a 8.5 o možnosti a vhodnosti liturgického slavení v mateřské škole.

V Praze dne 3. června 2009

.....
podpis oponenta